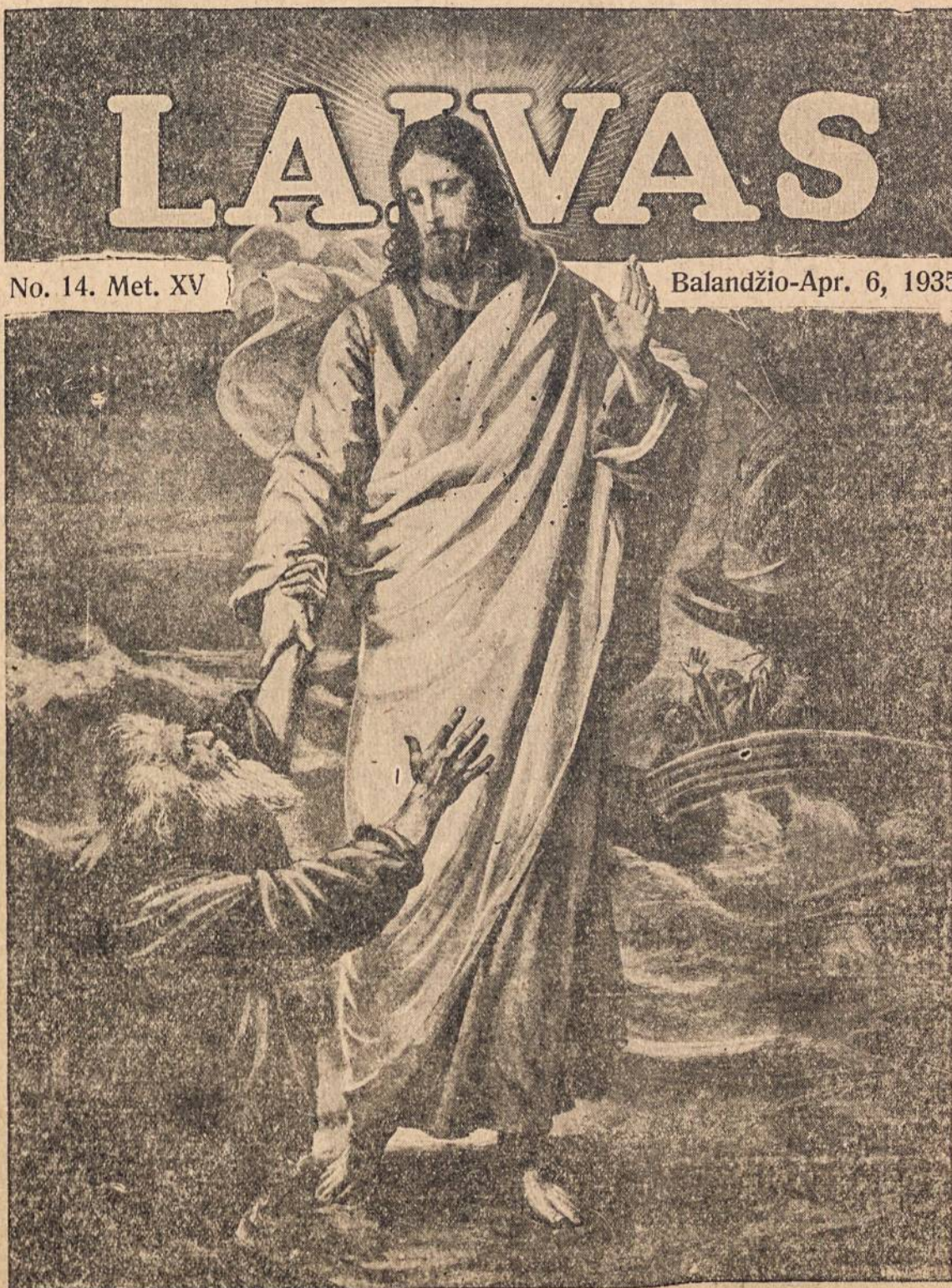

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 14. Met. XV

Balandžio-Apr. 6, 1935

TĖVŲ MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ SAVAITRAŠTIS

V GAVĖNIOS SEKMADIENIS (KANČIOS)

EVANGELIJA

Jono 8, 46-59.

ANUO metu Jėzus kalbėjo žydų minims: Kas iš jūsų gali parodyti manyje nuodėmę? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jūs manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jūs todėl neklausote, kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi ne teisingai mes sakome, kad tu samaritonas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jūs gi darote man negarbę. Aš neieškau sau garbės; yra kas jės ieško ir teisia. Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė? Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jūs jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįšas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo matyti mano dieną; jis ją matė ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar nė penkių dešimtų metų nesulaukei ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, anksčiau, nekaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

LEKCIJA

Žyd. 9, 11-15.

BROLIAI: Kristus gi, atėjęs kaip vyriausis būsimųjų gėrybių kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis

padirbtą, tai yra, ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ar veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir karvės pelenai, šlakstant, pašventina suteptuosius, apvalydamas kūną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs aukojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandoros tarpininkas, kad, įvykus mirčiai atpirti nuo padarytųjų po pirmąją sandorą peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvainystės pažadėjimą.

REKOLEKCIJOS

Gera yra, kada žmogus kalba į Dievą, kaip į savo Sutvėrėją, Atpirkėją, malonių ir dieviškųjų dovanų Dalintoją. Taip įvyksta, kuomet jis susitelkęs, susikaupęs savo dvasią, su pagarba ir nuolankumu meldžiasi. Taip darydamas jis eina prie savo gyvenimo tikslo; jis eina savo žmogiškąją pareigą: garbina Dievą; pareiškia savo meilę; tarnauja Dievui.

Kad šie ir kiti panašūs dalykai žmogui sektųsi, reikia, kad pats Dievas į žmogų kalbėtų. Dievas, tiesa, dažnai į žmogų kalba, gal būt dažniau negu žmogus į Dievą, tik, nelaimė, žmogus neišgirsta Dievo kalbos. Skaudi tai nelaimė, nes praleisti neišgirdus Dievo kalbos, vadinasi, pasidaryti sau didelį dvasinį nuostolį.

Tiesa, žmonės dvasios atžvilgiu yra gana nejautrūs, todėl nelabai atjaučia ir dvasinį nuostolį. Paprastai, nepalyginimai, labiau atjaučia kiekvieną, net mažą, materialų nuostolį.

Toks dvasinis nejautrumas yra nauja žmonėms nelaimė. Dėl to nejautrumo visur žmonėms auga vis daugiau nelaimių ir skausmų. Vis didesnės spragos atsiranda gyvenime, o kaip kur tą gyvenimą daro taip grubų, nelygų, kad gyvenimo automobi-

lis daužosi, vartosį į visas puses ir beveik nepasiiria pirmyn.

Tesusinąsto čia kiekvienas žiuos žodžius skaitas. Jis ras, kas jo gyvenimo automobilį mēto į šalis, o taip pat ir kitų. Tenebando to nelygumo, to grubumo priežastės primesti vien valdžiai, ar kuriam nors vienam luomui, ar atskirioms asmenybėms. Ne. Teisigilina, ar jis rūpinosi išgirsti Dievo kalbą ir ją išklaudyti.

Kuomet Dievas kalba?

Dievas kalba į žmogų, kuomet jis domia, atsidėjęs su pagarba skaito Šv. Raštą ir pridėtus ten pat, apačioje, paaiškinimus; arba kuomet jis skaito dvasiškojo turinio knygą, ar tikybinio turinio knygą. Taip pat Dievas kalba į žmogų, kuomet jis gerai klauso pamokslų ir dvasiškujų pamokymų.

Bet ypatingu būdu kalba į tas sielas, kurios pamaldžiai laiko rekolekcijas, ar misijas.

Jau Sename Įstatyme Dievas pareiškė, kad Jis kalba į sielas, yty, kai jos yra atvienėjusios, nuo pasaulio trukšmų atsiskyrusios. Nes Dievas pasakė, kad "Jis išves (sielą) į dykumą ir kalbės į jos širdį."

Apaštalams, pasidarbavusiems tarp žmonių ir sugryžusiems pas Jėzų, Jėzus jiems nurodė: "Dabar ateikite nuošaliai į tuščią vietą ir pasilsėkite truputį" ir susieikite arčiau su Dievu. O kam tai? O kad išgirstumėte Dievo kalbą — už ką jūs girs ir už ką papeiks.

Tai buvo trumpos apaštalams rekolekcijos.

Tokios rekolekcijos, nors kitokiais vardais vadinamos, buvo visuomet Katalikų Bažnyčioje nuo pačių apaštalių laikų.

Dabar rekolekcijos yra plačiai vartojamos katalikų visuomenėje. Jos yra ir gali būti įvairiausio ilgumo. Priklauso nuo to, kiek kas laiko joms gali pavesti.

Yra rekolekcijos vienuolijose metinės, beveik visur aštuonių dienų; buva, kitoms progoms pasitaikius, trijų dienų; ir mėnesinės — vienos dienos.

Rekolekcijas laiko seminarijų klierikai, vyskupijų kunigai.

Rekolekcijos laikomos parapijose visų parapijonų, ar kartais atskirų draugijų, ypač sodalicijų.

Dabar įeina paprotyn pasaulinių inteligentų rekolekcijos tam tikruose namuose prie vienuolių, arba net tam tyčia įrengtuose namuose.

Dabar į "biznyje" esantiems asmenims, kurie beveik negali kelioms dienoms pasiilusuoti, yra laikomos vienos dienos rekolekcijos. Jos ir labai daug gera daro. Taip liudija tie asmenys, kurie tokias rekolekcijas atliko.

Kaip atlikti rekolekcijas?

Kas mano, jau gerai esąs atlikęs rekolekcijas, jei išklausė sakomų pamokslėlių, ar sekė šiaip taip mintimi kalbamų mąstymų, tai klysta. Jei jis tik tiek daro, tai dar jis kaip ir neatlieka rekolekcijų. Per rekolekcijas turi pats atliekās rekolekcijas užsilaikyti labai ramiai, nekalbėti ir tyloje daug mąstyti, įsigilinant į savo sielos reikalus.

Tokiuose momentuose dažniausiai Dievas prakaba į sielą ir ji išgirsta ir suprantą Jį. Tuomet pelno daug naujos šviesos, daugiau valios stiprumo ir tvirto ištesėjimo geruose pasiryžimuose.

Lietuviams.

Labai būtų pravartu, kad lietuvių draugijos, kiekviena skyrium, ar ne kurios susidėjusios, laikytų savo privatinės rekolekcijas trijų dienų, o jei tai būtų sunku, tai nors vienos.

Jei kunigai turėtų atliekamo laiko, jie galėtų pagelbėti atlikti tokias rekolekcijas. Jei kitos pareigos jiems trukdytų padėti, tai labai lengvai galima patiems atlikti.

Daug, daug dvasinės naudos jos atneštų. Man rodos, kad šio privatinio dvasiško pelno — to privatinio, liuosnoro, įsigilini-mo į save ir klausimo Dievo balso savo sąžinėje, kaip tik mus labai trūksta.

Pabandykime.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje, tas įeis į dangaus karalystę. (Mato 7, 21).

Pagal kun. V. F. Kienbergerį, O.P.,
Parašė kun. Pr. J. Vaitukaitis.

MARIJA, SOPULINGOJI MOTINA

Melskimės!

Visagalis Dieve, Tu norėjai, kad Švenčiausios Panelės Marijos meilingoji Širdis būtų Dievybės sanktuarijumas, visų dorybių sostas ir viso šventumo brangenybė. Mes maldaujame — per jos nekalčiausios Širdies nuopelnus ir maldas, kad savo širdyse visada turėtume ir nešiotume jos paveikslą, kad sekant jos pavyzdžiu mes visada darytume tai, kas Tau būtų patinkama, ir kad pelnytume visada būti vertais ir atsidavusiais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Širdžiai.

Saldžiausias Jėzau, Dieviškasis Ganytojai, teikis maloniai išklausti maldų, kurias Tavo nuolankūs vaikai aukoja Tau už Tavo vietininką, mūsų Šventąjį Tėvą, Popiežių Pijų Vienuolikąjį.

Už jį mes aukojame mūsų proto kentėjimus, kad jam malonėtum duoti antgamtinės išminties šviesą; už jį aukojame savo kūno skausmus, kad jam malonėtum duoti sveikatą ir stiprybę, idant savo avidę sūgiai vestų į amžinąją avinyčią; už jį aukojame savo nesugebėjimą uolesniai Tau veikti ir dirbti, kad jį pastiprintum, idant savo galybės jėga jis plėstų Tavo karalystę visuose žemės kraštuose; už jį aukojame dvasiškas kančias, kad jame atnaujintum kuni-gystės džiaugsmą ir palengvintum jo popiežiavimo sunkenybių sunkią našą.

Kad jo gyvenimo kiekviena diena jį artintų arčiau Tavo Švenčiausios Širdies, ir kai jo žemiskoji kelionė bus baigta, malo-

nėk jį priimti į savo dangiškąją karalystę.

Palaimintasis vargdienių Tėve, išmokyk mus visus pažinti, kaip mes turime atsiduoti mūsų šventajam tikėjimui. Pastiprink mus Tavo septyniomis dovanomis, kad pratintumės šventai gyventi. Padaryk, kad mano širdis būtų išlavinta klusnume. Suteiktink mane, kad galėčiau uolesniai pasitarnauti mano artimui. Prigelbėk mane Tavo dieviškuoju įkvėpimu, kad galėčiau tapti šventas.

Nepadalinama ir Švenčiausioji Trejybė, savo širdis keliamo į Tavo beribį Majestotą. Mes šaukiame šventųjų, kad jie prisidėtų, idant Tave garbinti už sutvėrimą, atpirkimą ir mūsų sielų pašventimą.

Maloningiausiasioji Jėzaus Motina, kaip dėkingas aš esu už davimą man kilniausios pamokos iš evangelijos apie maldas reikalingumą. Duok man tikslaus supratimo malone, kad, ištikimai besimelsdama, su visais nuopelnais maldoje galėčiau visada rasti mano gyvenimo laimę ir paguodą. O Gailestingumo Motina, melski už mano tėvus, gimines ir geradarius.

Šventasis Juozapai, su pasitikėjimu aš maldauju Tavo pagalbos šią Šventąją Vailandą. Iš gyvenimo ir mirties Valdovo išprašyk, kad aš galėčiau laimingai mirti Viešpatyje.

Dievo Angele, ateik į mano pagalbą kiekvienoje kovoje su neregimo pasaulio mano priešais. Mano sielos karžygiškasis globėjas ir gynėjas, prigelbėk man, kad garbinčiau Dievą už Jo nesibaigiančią globą.

Šventasis Steponai, Vengrijos karžygiškasis karaliau, tu atvertei ir suteiktai tavo žmones savo pavyzdžiu galingiau, negu savo žodžiais. Visas naktis tu aukavai dangiškųjų temų kontemplacijai. Suteik man, kad aš daugiau mastyčiau apie Dievą — dabar, negu pirmiau, nes aš tavo šventovėje buciau tavo šventąją ranką. Taip Dievas atlygino tau už gausias tavo dovanas bažnyčioms, našlaitnamiams ir našlėms. Iš-

mokyk mane, kad galėčiau sekti tavo labdarybę.

Šv. Petrai Klaverieti, misijonoriškos darbuotės tarpe negrų dangiškasis globėjau, laimirk visus vyskopus ir kunigus, kurie plėčia tavo šventą darbą. Nuolankiai meldžiamė, kad seserys ir mokyklos būtų duotos tavo pasisavintiems sūnums, kad jie gautų tikriausią lygybę tikėjime, kuri Šv. Petras, tavo patronas, įsteigė ir galingu padarė Romoje.

Palaimintoji kankinė, Šv. Justina, tu iškentėjai daugelį kankinimų nuo imperatoriaus Dijoklecijono rankų. Tavo dorybė atvertė Cyprijoną, magiką, kurs ryžosi tave gundyti į nuodėmę. Jis tapo tavo bičiulis kankinystėje. Tat, malonėk išmokinti mūsų mokslainių vaikučius ir kolegijų jaunimą, kad būtų atsidavę kankiniai, saugojant ir gynant sielos ir kūno nekaltybę.

Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. Kaip buvo pradžioje, taip yra dabar, ir per visus amžius. Amen.

Apmąstykime!

Sopuliai dažnai perverčia žmogiškąją širdį ir padaugina didesnių skausmų. Pasi-aukavusios ir pašvęstos širdys žino, kad kartais turi gauti patyrimo iš Kalvarijos. Jos supranta, kad kiekvienas krikščionis datyria Getsemanės tamsumos ir nuliūdimo. Kartais turi net patirti ir dvasios kryžiuojimą.

Palaimintojo Kristaus gyvenimas čia, žemėje, buvo nušviestas Taurės regėjimu. Tačiau, už jos buvo Kryžiaus šešėlis. Nekalčiausioji Motina dalinosi Jo gyvenimo sopuliais ir skausmais, lygiai, kaip ji dalinasi su tais, kurie kenčia ir yra nuliūde šioje ašarų pakalnėje.

Marija savo kūdikystės dienosė Bažnyčios mokykloje buvo mokinama, kaip reikia kęsti sopulius, kaip tinka gyvenime Dievo tikrąjam vaikui. Ji mokykloje anksti išsimokino pažinti, kad klusnumas Aukščiausiam reiškia sielos pasiaukojimą. Argi ji nesivaizdavo skausmais ir vargais išraižyto veido jos tėvo, Abraomo, kuomet Dievas iš jo reikalavo deginamosios aukos? Juk tai reiškė didelę auką, kuri turėjo būti duota deginimui. Iš tikrųjų, tai buvo didelis Dievo reikalavimas iš išrinktos giminės tėvo:

“Imk savo sūnų, kurį myli, ir eik į paskirtą vietą, ir ten tu jį aukosi sudeginimui viename iš kalnų, kurį tau nurodysiu” (Prad. XXII, 2). Tačiau, Marija nerealizavo iki po Apreiškimo dienos, kad jos gyvenime bus didelių sunkenybių ir didelio pasiaukojimo. Tada ji žinojo, kad Abraomo kilnus pavyzdys romaus sutikimo Dievo įsakymui aukoti savo sūnų, buvo skirtas jai pačiai sekti.

Švenčiausioji Panelė Marija rūpinosi užlaikyti Mozės įstatymų visus įsakymus. Dėl to ji į Bažnyčią atnešė savo Kūdikėlį Jėzų, kad po aštuonių dienų nuo gimimo būtų apipiaustytas. Jis, žmonių giminės Atpirkėjas ir Išganytojas, turėjo ant savęs prisiimti nuodėmę ir skausmus, kad būtų “pramintas vardu Jėzus” (Luk. II, 21). Reikia įmatyti jausmus, kurie perėmė Marijos širdį, kai pirmutinį kartą ji ištarė Jėzaus vardą žmonių ausies girdėjime. Žmonių giminės Išganytojas! Pasaulio Išgelbėtojas! Paguoda ir suraminimas gyvenantiems skurde ir esantiems nuliūdime. Dar niekas nesuprato Jėzaus vardo pilnosios reikšmės, kaip Marija jį suprato. Jėzaus Motinai Jėzaus šventasis vardas reiškė dangų čia, žemėje. Tai buvo vardas jos Dievo, “Kurs didžiųjų dalykų jai padarė, Kurio vardas yra šventas” (Luk. I, 49). Tai buvo vardas jos tikrojo Vaikelio, kurs atėjo į šį pasaulį, kad būti “tuose dalykuose, kurie yra Jo Tėvo” (Luk. II, 49). Tie dalykai buvo taikinami bei skiriami nuliūdusiui žmonijai ir nusidėjėlių atvertimui.

Kai senelis kunigas Simeonas iš Marijos rankų paėmė Kūdikėlį Jėzų Kristų, jis išpranašavo sopulių ir kentėjimų naštą. Pranašystėje, jis apsakė, kad kūdikėlis Jėzus bus “pastatytas puolimui ir atsikėlimui daugelio Izraėlyje ir kaipo ženklas, kuriam bus prieštaraujama” (Ibid. v. 34). Tada Simeonas atsikreipė į Mariją, esančią pačioje skaisčioje motinystėje, ir tarė žodžius, kurie aptemdė jos motiniškąją širdį. “Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atidengtos daugelio mintys”

Po to ji savo prieglobstyje nešiojo sužeistą širdį, kurioje didelė žaizda buvo atidara, nes kalavijas buvo pervėręs jos širdį. “Netrukus,” kaip rašo kunigas Faberis,

“iš Betliejaus skaistumos, ji savo esimu buvo Kalvarijoje ir jautė sopulius ir skausmus, kurie kalaviju pervėrė jos širdį.”

Marija rūpinosi vien apie savo Dieviškąjį Kūdikį, kai ramiai gyveno Nazarete. Tačiau, Betliejaus šešėliai ir į Egiptą ištrėmimo šešėliai dar vis nepalikuosavo jos atminties. Į šalį ji atmesdavo tuos visus skausmus, kai reikalų buvo verčiama atsiųduoti uoliai tarnybai, nes ji rūpinosi, kad pasitarnauti savo sužadėtiniui, ir giminėms, ir kaimynams.

Netrukus po Kanos stebuklo, Jėzus apėjo savo Motinos namus ir kapą Juozapo, kurs buvo tų namų teisingasis vyras. Nūgi, Jėzus tapo Motinos minčių rūpestis, kurs niekada jos nepalikuosavo. Kai Jėzus dingio nuo viršūnės kelnėlių, kuriuose Jis išaugo, tada Marija žinojo, kas bus. Jos atmintis neužmiršo šventosios raudos: “O jūs visi, kurie praeinate keliu, temykite ir matykite, ar yra skausmas, kaip mano skausmas” (Raud. I, 12). Ji nepaliko viena sau vienvėje. Pranešimai apie Jėzaus didelius labdaringus darbus ir žinios apie Jo stebuklus ją nuramindavo. Kaimynai, grįždami iš Jeruzalės, sustodavo, kad Marijai pasakyti apie jos Sūnų.

Jėzaus išganingą darbuotę netrukus užliejo priešgyniavimai. Suokalbiai prieš Jėzų atsiskambėjo Jo Motinos sieloje. Jos širdį skaudėjo, nes ji žinojo, kiek gero Jėzus yra padaręs sieloms. Kitų nedėkingumo kartumas ir visokie užsipuolimai prieš Dieviškąjį Sūnų ją privertė iki ašarų. Marija atsiminė, kaip šv. Raštas skausmą lygina į sujudusią jūrą. Ji jautė prieštaravimų šelstančio vandens užimą, “nes vandenys veržiasi iki mano sielai” (Ps. LXVIII, 1). Marija maž daug buvo mesta į sopulius ir skausmų jūrą. “Sukilo mano nelaimės... mane prislėgė savo keliais, tarsi, bangomis” (Job. XXX, 12). Nuliūdintas nugalėjo karžygiškąją Motiną.

Jėzaus begaliniai skausmai perėjo į Motinos sielą. Į ją atsiliepė Jėzaus skaudi agonija. Jėzus buvo vainikuotas erškėčių vainiku. Marijos galva buvo suraižyta skaudančiais erškėčių dygliais. Kiekvienas kančios kirtimas ties Plakimo Piliorium paliko gilią žaizdą Marijos sieloje. Aštrių akanenų

kelias, Kryžiaus Kelias, ją taip pat rado, nes ji sekė savo Sūnų, nešantį sunkų kryžių į Kalvarijos kalną.

Jo Šventos Rankos buvo į kryžių kalto mūsų naudai. Marija jautė skausmą, kurį padarė viny, veriančios Jėzaus Švenčiausiąjį Kūną. Jo Šventos Kojos buvo skausmingai pervertos aštrių vinių, kurios visiems atidarė Gyvenimo Kelią. Marija sutiko kentėti tą pačią kančią. Nedorų žmonių tyčiojimais ir išjuokimais perplėšė jos širdį. Nes ji suprato, kad tyčiotasi iš Meilingiausiojo jos Sūnaus, ir iš visa to, kas jai buvo brangiausia ir švenčiausia. Jėzaus malda atsiskambėjo jos motiniškoje širdyje. Ji taip pat meldė Amžinojo Tėvo, kad atleistų jos Sūnaus priešams. Ir kada Jėzus ištare: “Aš trokštu,” ji taip pat ragavo uksaus ir tulžies. Troškulių kartumas skausdino jos visą esybę.

Miniai nusibodo baisus reginys, kurs praėjo. Saulė saugojo šviesą juoda dengte. Tai buvo mirties dengtė. Baisi prieblanda krito ant Kaukuolių Kalno. Paliko vos keletas kareivių. Ten buvo ir keletas vyrų, iš kurių tarpo buvo vienas Jėzaus apaštalas, mylimas Jonas. Susitelkė ir keletas moterų. Viena iš jų buvo Jėzaus Motina, Marija, — SOPULINGOJI MOTINA. Ir ji turė kartą kentėti su Jėzumi iki pabaigai.

Jėzaus Kūnas dar nenustojo drebėti iš skausmo ir sopulių. Lengvas alpstantis atsikvėpimas rodė Jį dar gyvą esant. Marija ir Jonas, kaip saulėžolės saulei, ieškančiomis akimis sekė krėstelėjančią Jėzaus Galvą, kuri visa buvo sužeista nuo aštrių ir skaudžių erškėčių. Vai, sopulingai erškėčiuota Galva! Ir pasirodė nauja šviesa mirstančiose Jo Akyse. Po to pasigirdo balsas. Taip, ištikrųjų, tai buvo jos Mylimiausiojo Sūnaus ir jo Viešpaties Balsas. Tai buvo beveik tylomis kalbantis Balsas, sausas ir silpnas. “Motin!” Jis šaukė į Mariją, kai naujas gyvenimas pradėjo silpti jos gyslose. Tas žodis — “Motin!” — kurį Jėzus ištare didžiausiu skausmu ir begaline kančia, surado atgarsį Marijos Motiniškoje širdyje. Tada Marija žinojo, kad nuo tol iki laiko jos jau nebėra, bet ji liekasi visų žmonių giminės vaikų SOPULINGOJI MOTINA.

RENKANT PAŠAUKIMĄ

Besirenkant pašaukimą, kai kurie pamatiniai dalykai turi būti apsvarstomi; pavyzdžiui, mūsų kvalifikacija ir gabumai, tinkamumas, mokslas, išsilavinimas, šeimos įteknė ir atsakomybė, patraukimas, pasaulio nauda, ir, visų didžiausia, Dievo Apvaizda. Iš šių tik keletą giliau pagvildensim.

Rinkdami savo pašaukimą turime apsvarstyti atskirus gabumus. Žmogaus palinkimai ir trošimai turi būti apsvarstomi, nežiūrint ar palinkimai būtų prigimti ar įsigyti. Gabumai tampa apriboti, kai jų neplėtojame ir kai gyvenime viskuo patenkiname, be jokių troškimų. Milijonai žmonių, turėdami gabumų atlikti didžiųjų darbų, praleidžia visą savo esimo laikotarpį, nepriduodami energijos nei dalelei savo gabumų. Kai kurie tėvai turi savo vaikams troškimų, kurie yra jiems nepasiekiami, o kiti tėvai taip sumažina troškimus, jog vaikai tampa nepagydomai iškreipiami. Pažinti savo gabumus, nereiškia pasiduoti tuštumui. Nežiūrint kokių mes talentus turime, jie yra Dievo duoti, ne mūsų pačių darbu įsigyti, ir todėl Dievui priklauso visa garbė plaukianti iš jų vartojimo. Tačiau, visi turime dirbti pagal savo gabumus ir pajėgas.

Vienas jaunas vaikiną pardavinėja šaltus gėrimus kuomet jam priderėtų būti išėjusiam kolegijos mokslus ir šiuo mokslu mokytojauti ir vadovauti kitiems. Štai kitas pardavinėja drabužius ir yra tik paprastas pardavėjas, kuomet savyje turi įgimtų tokių gabumų, kurie būtų jį padarę didelės pirklybos vedėju. Joks pašaukimas nepriimtinas kai yra kitas, kuriame galėtume daugiau ir geriau pasišvęsti ir didesnės naudos atnešti.

Jeigu mūsų mokslas ir išsilavinimas buvo apleistas, tai turime išsirinkti tokį pašaukimą, kuriame galėtume kogeriausiai dirbti su tiek, kiek mokslo ir išsilavinimo turime, žiūrėdami, jog būtume užsiėmę tokiais darbais, kurie Dievui patinka.

Kada Charles Steinmetz, elektrikos genijus, buvo užklaustas, kaip įstengia taip ilgą valandą dirbti su tokiu mažu nuovar-

giu, jis atsakė: "Jeigu tavo, taip sakant, darbas yra toks, kuris tave interesuoja daugiau, negu koks kitas visam pasauliui, tai tu jį atlieki, nes jis tau daugiau atneša malonumo negu koks kitas. Žmogus, kuris daro tai, kas jo dėmėsį ir vaizduotę labiausiai traukia, — nedirba; jis tik malonumą sau daro." Marden sako: "Sek savo geru palinkimu." Carlyle sako: "Palaimintas žmogus, kuris surado savo darbą. Tai jis neprašo kito palaiminimo."

Vieną mokytoją visai tuomi nesusidomėjusi; kita visą savo gyvenimą praleidžia besikamuodama su rašomąja mašinėlė, nes jos širdis visai į tą darbą nelinkusi. Žmogus, kuris dėl socialinių sumetimų bando būti advokatu, tampa labai prastu, kuomet jis turėtų ir galėtų būti geru ūkininku. Ir taip išilgai ir skersai ištisą pasaulį visur yra neprisitaikymų.

Geriausias patarimas, kurį aš randu knygoje ir patyrimu sako: Įsigyk krikščioniško patyrimo; pilnai išsimokslink — lent tiek įsigyk mokslo, kiek yra galimybės įsigyti, rask darbą, kuris geriausiai tinka, kuris atneš daugiausia garbės Dievui, ir į kurį turi didžiausią patraukimą, ir būk tame darbe geriausias darbininkas.

"Koks ir kur yra didžiausias reikalavimas pasauly?" Rinkdami pašaukimą, turime šį klausimą sau pasistatyti, ir po to, bandyti kiek tik įstengiam, išpildyti tą reikalavimą, darydami viską kuo geriausiai visiems žmonėms, kuriems tik galime, ir visokiais įmanomais būdais.

Trys akmenų tašytojai dirbo prie akmenų. Žmogus užklauso ką jie daro. "Aš dirbiu už \$7.50 į dieną," vienas atsakė. Kitas sakė, "aš šį akmenį tašau." Trečias, "aš padedu katerdą statyti. Mes turime turėti tikslą.

Bet, ką apie pašaukimą į kunigystę? Kiekvienas dvasiškis yra Dievo šauktas. Bet jaunuolis neturi laukti kokio specialio šaukimo, nes kiekvienas krikščionis yra šauktas į darbą. Nėr geresnio patarimo už tą, kurį ponas Schwab duoda jaunuoliui, pasiklausiusiam kelio į laimę ir pasisekimo.

“Pradėk, kur esi ir su tuo, ką turi,” jis atsakė. Jeigu jaunuolis nuo pirmos savo atsivertimo dienos pradėtų dirbti tiek, kiek rankos jo išgali, neužilgo pajustų dangišką šaukimą į specialų darbą; arba jeigu nešauktas specialiam, “atskiram” darbui, jis visuomet šauktas atlikti visa, ką daro, geriausiai, neatsižvelgiant į vietos aplinkybes.

Mes darome labai didelę klaidą, kai manome, kad vien tik per tą specialų “atskirą” tarnavimą galime Dievui dirbti. Kiekviename gerame ir dorame tarnavime yra šventumo, jeigu pagal savo išgalę mes padalintumėm to tarnavimo vaisius Dievui ir žmonijai. Vienas žmogus negali nei pamokslą sakyti, nei giedoti, bet jis gali dirbti ir iš savo uždarbio auką daryti. Kitas neturi pašaukimo važiuoti į svetimą salą misijonierauti, bet yra sielų, reikalaujančių jo pagalbos jo tėvynėje. Trečias neturi iškalbingumo dovanos, bet sugeba rašyti traktatus, leisti žurnalą; savo uždarbio dalimi jis gali padėti misijoms, pamokslininkams, ir parūpinti jiems literatūros. Statytojas, ūkininkas, angliakasis, darbininkas, muzikas, mokytojas ir kiekvienas garbingas užsiėmimas ar profesija yra priemonė, kuria krikščionis gali tarnauti Dievui ir savo artimui.

Yra pašaukimų, kurie yra tartum laiptai, kuriais kopiama į geresnes vietas. Pavyzdžiu, stenografija, išskyrus tą, kuris mano tapti įgudusiu stenografu, yra tik laiptas į aukštesnę poziciją. Bankos pasiuntinys turėtų atlikti savo darbą kuo uoliausiai, ir jis gali stengtis tapti knygų vedėju, tinkamu asmeriu stoti prie langučio, pinigų mainytojui, pirmininkui, nes kitaip bankas jo nereikalauja. Bankas nori tokių jaunuolių, kurie ir daro pagal visa savo išgalę ir tuo pat laiku lavinasi ir aukštesnei vietai. Tas pats ir su dvasiškais dalykais. Visados turime kuogeriausiai savo darbą atlikti, ir tada iš tikrųjų būsime pašaukti į aukštesnį ir daug atsakomingesnį darbą. Visi jaunuoliai ir jaunuolės turėtų rūpintis kuogeriausiai savo vietą užpildyti. Nereik rūpintis apie gerą paliudijimą; reputacija pati savim pasirūpins. Vieton to išsidirbkime charakterį.

Vertė P. Markūnas, M.I.C.

Aušros Vartų Paveikslas Vilniuje

Aušros Vartai Vilniuje su Šv. Mergelės Marijos paveikslu yra vienas įdomiausių ir svarbiausių istorinių, kultūrinių ir religinių monumentų ne tik Vilniuje, bet ir visoje Lietuvoje, glaudžiai susijęs su valstybės ir ypač jos sostinės istorija. Aušros Vartai dėl savo paveiklo garbinamo kaip stebuklingo, plačiausiai garsėja visoje Europoje.

Aušros Vartų Šv. Mergelės Marijos paveikslas jau arti trijų šimtmečių yra garbinamas kaip stebuklingas. Į Vilnių vyksta maldininkų būriai net iš labai tolimų vietų; seniau ypač tris kartus metuose: 1) trečią sekmadienį po Velykų, 2) Sekminėse ir 3) lapkričio 3 sekmadienį Šv. Mergelės Marijos Globos šventėje.

Bet ir šiaip paprastomis dienomis nuolat pastebima būrelius žmonių, klūpančių šaligatvėse prieš Aušros Vartų paveikslą. Senu įpročiu, niekas neina ir nevažuoja pro tuos vartus nenusiėmęs kepurės ar skrybėlės; tos taisyklės laikosi ir kitatikiai.

Stebuklais ėmė garsėti Aušros Vartų paveikslas septynioliktame šimtmety. 1671 m. įvesdinant paveikslą ir pirmą (medinę) koplyčią, karmelitų pamokslininkas tėvas Karolis jau skelbia stebuklus, įvykusius prie šio paveikslo.

Nors stinga rašytų dokumentų apie Aušros Vartų paveikslo kilimą ir amžių, vis dėlto galima apytikriai tai nustatyti, arčiau įžiūrėjus jį kaip meno dalyką ir materialią jo būtį. Ilgesnį laiką šiuo klausimu klaidžiojo literatūroje įvairios nepagrįstos nuomonės, o tai dėl to, kad jau arti šimto metų niekas neturėjo progos ištirti patį paveikslą. Tinkdavosi pamatymu veido ir rankų galų. Visa kita buvo paslėpta metaliniame rubely. Tas rūbas yra sidabrinis, rankų darbo, cizeliuotas, auksuotas ugnyje ir išpuoštas (tarsi nubarstytas) plastiškai išvaidžiotomis baroko stiliaus rožėmis, tulpėmis, akantais, chrizantemomis bei gvazdikais. Sudėtas iš 13 dalių. Meniška šio metalinio rūbo vertė yra labai didelė. Darbar yra pripažintas, kad tas meniškasis sidabrinis rūbas yra darytas Vilniuje.

Kai 1927 metų pradžioje buvo gautas popiežiaus leidimas iškilmingai vainikuoti Aušros Vartų paveikslą brangia karūna, buvo nutarta patikrinti paveikslo būtį, ir reikale, atnaujinti, atitaisyti sugadinimus ir apsaugoti nuo gedimo, padaryti vadinamąją konservaciją. Išėmus paveikslą iš įmūrijimo vietos ir nuėmus jo sidabrinį rūbą, pasirodė, kad paveikslas tapytas ant sujungtų 8 ažuolinių lentų. Susegtos lentos pasirodė vietomis kiek atsipalaidavusios viena nuo kitos, iš ko buvo kilę plyšiai paveiksle; vienas jų jau seniai buvo matomas išilgai veido. Paveiksle suskaityta 2,683 skylės nuo vinių.

Spėjama, kad Aušros Vartų paveikslas buvo pagamintas specialiai Vilniaus miesto bromai, paties miesto užsakymu, apie 1520-30 ir kad jis padarytas ne kitur, tik pačiame Vilniuje. Autoriaus parašo nėra. Spėjama, kad tai turėjo būti arba italas arba kas nors italų mokyklos adeptas.

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.

Lietuvių Kat. Vakarinių Valstybių Konferencija

Kovo 24 d., Cicero, Ill., L. K. Vak. valstybių (Federacijos Chicagos apskr. iniciatyva) 12-ji konferencija pavyko. Prezidiumą sudarė adv. J. Grišius, pirmininkas; A. Sutkus iš Waukegan, Ill. 1 vice pirm., K. Račkienė 2 vice pirm., P. Vitkus ir Valančiūtė — raštininkai. Taip pat išrinkta mandatų, sveikinimų ir rezoliucijų komisijos. K-ją atidarė Cicero parapijos klebonas kun. Vaičiūnas malda.

K-ją sveikino atstovai įvairių organizacijų.

Po sveikinimų ark. Žaldokas skaitė paskaitą apie vyskupą Baranauską.

Antrą referatą skaitė kun. J. Vosylis, M.I.C., apie katalikišką spaudą ir mūsų veikimą.

Trečią referatą skaitė adv. J. Grišius apie svarbų šių dienų klausimą, apie registravimą visų nepiliečių.

Po referato išneštas protestas Illinois legislatūrai, kurį adv. Grišiui perskaičius, buvo priimtas.

Paskutinę paskaitą patiekė "Draugo" redaktorius L. Šimutis. Paskaita lietė kitą svarbų šių dienų klausimą, kuris liečia Lietuvą, ypač šiuo neramiu Europoje metu.

Baigus paskaitas perskaityta ir priimta eilė rezoliucijų: 1) Klaipėdos, 2) Vienybės reikalai, 3) Protestas prieš katalikų persekiojimą Meksikoje ir kitos.

Konferencija prasidėjo iškilminga suma, kurią celebravo gerb. kun. J. Vaičiūnas, kun. Pr. Juškevičiui, kun. Aukštikalniui ir kl. Ignatui asistuojant. Pamokslą pasakė kun. A. Mėšlys, S.J. Žmonių buvo pilna bažnyčia. Choras, muz. A. Mondeikai vadovaujant, gražiai giedojo.

Po pamaldų buvo bendri konferencijos atstovų pietūs.

Konferencijoje dalyvavo apie 500 žmonių. Buvo 288 atstovai 70 draugijų, 10 parapijų, 4 apskričių ir 3 centrų.

Pagal Vysk. Dougaud
Rašo Vyt. Mankeliūnas

APIE MALDĄ

(Tęsinys)

III

Maldai daromi priekaištai. Pirmasis priekaištas: Dievo didybė ir gamtos dėsnių nekintamumas.

Maldai yra daromi du priekaištai. Štai pirmasis: "Kam melstis? Juk Dievas yra didis ir kaip Jis gali klausyti menko sutvėrimo? Pagaliau Dievas yra pastovus, nesikeičiantis ir kaip galima tikėtis, kad Jis pakeistų tas amžinas tiesas kuriomis tvarko pasaulį? Jeigu taip Dievas nuolatos visais žiūrėdamas žmonių prašymo, tai kas tada bus su Jo nekintamumu ir su Jo harmonija?"

Jei pasaulyje viskas būtų nekintama, tai Dievas sutvėręs pasaulį turėtų nuo jo pasitraukti ir palikti visa žmogui. Tada Dievas ir žmogus turėtų gyventi visai nepriklausomai vienas antrą; bet juk tai yra didžiausias absurdas!

Pasaulis yra Dievo sutvertas ir kaip mūsų laikų mokslas sako, kad pasaulyje yra harmonija, sutarimas. Vienos jėgos veikia kitas, gi šios dar kitas ir taip susidaro toji pasaulio vienybė; kartais viena jėga silpnina kitą ir taip jos pildo Viešpaties planus.

Dievas nenorėjo žmogaus atiduoti gamtos jėgų likimui ir todėl suteikė žmogui jėgų, kurių dėka žmogus galėtų išsilaikyti iš tos priešingybės! Viena tų jėgų ir yra malda; ši jėga yra panaši visuotinos traukos jėgai. Tik reikia mokėti ją naudotis, reikia mokėti ją sujungti su kitomis jėgomis ir pakreipti kuriam tikslui. Ir taip De-Maistre kartą gerai pasakė: "Jei kas nors nustebintas paklaustų mane, kodėl aš apsisaugojimui nuo perkūnijos meldžiuosiu, paklausčiau jo: kam tamsta naudoji perkūnų? Ir toliau klausčiau, kam ligoje vartojami vaistai ir ugniai gesinti natūralės priemonės. Gal būtų atsakys man, kad tarp jų yra didelis skirtumas, nes kaip yra

nuo amžių žinoma, kad ugnis degina taip pat žinoma, kad vanduo gesina ugnį. Gi aš jam atsakyčiau, kad kaip yra natūralės priemonės, taip nuo amžių yra žinoma, kad antgamtinės priemonės padeda išsisaugoti perkūnijos.

Dar toliau tas pats De-Maistre sako, kad negalima padaryti maldai priekaišto, kuris tuo pačiu negalima būtų pritaikinti medicinai ar kitiems mokslams. Pav. tas ligonis turi mirti arba ne; ir sakote už jį melstis jau neverta. — Aš gi sakau, kad nereikia jam ir vaistų duoti; taigi ir medicinos studijos nereikalingos. Tarp pirmojo ir antrojo nėra jokio skirtumo. Kaip žmogus mirs jei nevartos vaistų, taip pat žmogus mirs jei nebus kam karštai ir nuoširdžiai su tikėjimu už jį pasimelsti. Tik skirtumas tas, kad fizinių jėgų veikimą mes matome pastebime, gi moralinių ne.

IV

Antras priekaištas: Malda žemina žmogų.

Antras priekaištas skamba šiaip: "Malda žemina žmogų. Vietoj melstis, dirbk! Elgetauti žmogui nei iš žmonių, nei iš Dievo nedera."

Liepiama vietoj maldos dirbti? Gerai! Žmogus be darbo negali gyventi. Bet kartais žmogus dirba nuoširdžiai, net išsemia visas jėgas ir negali sau ar šeimai duonos kasnio pragyvenimui užsidirbti, kas tada belieka daryti? Argi negalima kreiptis prie visų regimų ir neregimų daiktų Leidėjo ir prašyti Jo pagalbės. Nesuprantama, kodėl gi negalima būtų šauktis Dievo!

Štai serga šeimoje vaikas. Šaukiu gydytoją, tačiau jis negali grąžinti vaikui sveikatos, jokie vaistai nieko nepadeda. Nėra-
mumas kaskart labiau apima mane. Žmonės nieko negali man padėti. Šaukiuosi visų didžiausio Gydytojo, kuris gerai pažįsta ligas. Kas gi čia galėtų mane žeminti, suraskite kurioje srityje malda mane pažemino, o aš

nulenksiu galvą prieš teisingus jūsų nurodymus!

Ten kur jūs matote žmogaus pažeminimą aš matau išaukštinimą. Aš matydamas besimeldžiantį draugą nuoširdžiai jį gerbiu, nes jis daro tai, ką aukščiausia Išmintis jam liepia. Nėra kilnesnio dalyko kaip pažinti Dievo viršenybę ir žmogaus nuo Jo priklausomybę; be to, šio išpažinimo aktyvaizdoje teikti Tai visagalei Esiybei prideramą pagarbą, atsiduoti visame kame Jos valiai, nužemintai stoti Jos aktyvaizdoje ir prašyti malonių! Štai kur yra žmogaus kilnybė!

Ne tik malda nužemina žmogaus sielos, bet priešingai ją kilnina, aukština, nes ji tampa nuolankesnė, tvirtesnė, geresnė. Maldoje tarsi matome žmogaus asmenybės atbaigimą. Nes čia žmogaus mintis riša šį pasaulį su amžinybe, ji žaibo greitumu pasiekia pačią Dievybę, dangų. Malda širdžiai suteikia dar kilnesnių dalykų, nes tikinčiam ir besimeldžiančiam žmogui viskas yra galima, kokio gėrio tik širdis tetrokšta. Žmogus savo darbu, savo jėgomis visko nestengs pasiekti, gi malda padės jam dar šiame gyvenime pasiekti laimės.

“Maldos, tai didžiojo Jupiterio dukros,” pasakė didis graikų poetas Homeras. Ir teisingai pasakė tas didis genijus, nes Dievas malda sutvėrė (jei taip galima būtų pasakyti) iš savo begalinės meilės norėdamas labiau papuošti savo vaikelius. Negalime mes visai sutikti su Homero nusakytomis maldos savybėmis, nes kas tiko anų laikų pagonių maldai, tas jokių būdu netinka mūsų maldai, kurios mus pamokino kaip reikia melstis pats Dieviškasis Išganytojas Jėzus Kristus. Mūsų maldos šaukiasi paties Dievo ir nereikalauja jokio tarpininko, kuris nuneštų jas ant Jupiterio aukuro. Mūsų maldos pačios perskrodžia erdves ir nukelia prie Dievo sosto.

Per malda širdis pakyla iš savo menkumo ir ji visa gali ją mylintiems. Per malda mūsų sielos tampa tartum atbaigtos, išgrąžintos ir pašvęstos.

(Bus daugiau)

Kristaus Šaukimas į Misijas

Teyra tik vienas būdas panaikinti pagonizmą. Tas būdas yra MISIJOS. Misi-jonieriai turi keliauti pas pagonis mokinti juos apie Dievą ir jų dangiškąjį paskyrimą; krikštyti ir priimti juos į tikrąją Bažnyčią. Misijų darbas yra vienas iš kilniausių, nes jojo tikslas yra Dievo garbė ir pagonių sielų išganymas.

Jėzus Kristus, mūsų Išganytojas, atėjo iš dangaus, kaipo dieviškasis misijonierius, ieškoti paklydusių avelių ir atpirkti pasaulį. Jojo troškinas pasiaukoti Dievo garbei ir sielų išganymui buvo taip didis, kad atidavė Savo Širdies kraują ir brangią gyvybę dėl tos priežasties. Jis įsteigė misijas, kurios tęsis tol kol šioje žemėje bus sielų nepriklausančių prie tikrosios Bažnyčios.

Dėl to Jėzus įsakė savo Apaštalams ir per juos savo Bažnyčiai: “Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardu Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.” (Mato 28, 19-20).

Šis įsakymas pilnai aiškus, ir taip stro-piai turi būti pildomas kaip kiti. Iš paklusnumo Jam, Bažnyčiai turi siųsti, kiek tik galėdama, misijonierius skelbti Evangeliją, ir tai, dar ji gali abejoti ar pasieks visus 800 milijonus sielų, kurios paskendusios dvasiškoje tamsoje. Jėzus prieš pat įžengsiant į dangų, paliko mums Savo norą ir testamentą; todėl mes turim dirbti ir melstis dėl sielų išganymo. Tie, kurie nepadės išpildyti šį Jėzaus paskučiausią norą, neturi meilės Jam, nei sieloms, kurių Jis atėjo išgelbėti, ir dėl kurių paaukojo Savo Brangiausią Kraują. Taigi, melskime už sielų išganyimą ir misijonierius, kurie tą svarbų Jėzaus pašaukimą pildo. Bro. V.P.G.

Pjūtis, tiesa, didelė, bet darbininkų mažai. Melskite tat pjūtis Viešpatį siųsti darbininkų į savo pjūtį. (Mato 9, 37, 38).

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklaus. Kokio mėnesio ir kurią dieną minimas Kat. Bažnyčioje šv. Rokas, ir ar jis buvo italas?

And. P.

Atsak. Šv. Rokas gimė Francijoje, mieste Mont Pellier. Jo tėvas buvo aukščiausias to miesto valdininkas, gubernatorius, kaip tuomet tokius vadindavo. Jis buvo gana turtingas. Jaunuoliui Rokui žibėjo šviesi ateitis pasaulyje. Bet Dievas jį pasirinko ir išplėšė iš pasaulio ir jo vilų nagų.

Rokas jaunas neteko tėvų. Visi jų turtais jam liko. Jis nesidavė jiems savęs suvilioti. Jis visus savo turtus išdalino pavargėliams. Po to jis apleido Franciją ir iškeliavo Italijon. Ten jis gelbėjo maro ištiktiems žmonėms.

Vėliau jis grįžo savo tėvynėn. Mirė 1327 m. Jis paskelbtas šventu, ir jo šventė minima Rugpiučio 16 d.

Paklaus. Kaip suprasti, kad nei vienas nebus išganytas, kas nepriklauso katalikų Bažnyčiai?

J. V.

Atsak. Niekas negali būti išganytas, "kas neįtikės į Jėzaus Kristaus paskelbtąjį mokslą ir kas neapsikrikštys." Tą dalyką pats Išganytojas paskelbė. Gi kas tik įtiki ir yra pakrikštytas Kristaus paliktųjų Krikšto Sakramentu, tas įeina jau į Kristaus Bažnyčią. Gi Katalikų Bažnyčia yra toji Kristaus Bažnyčia.

Ji savo narius dalina į rūšis. Yra nariai, kurie priklauso Bažnyčios kūnui ir sielai. Tokiais nariais yra katalikai, kurie aiškiai Bažnyčiai priklauso ir pagal jos mokslą gyvena.

Yra vėl kiti nariai, kurie priklauso tik jos kūnui. Tokiais yra krikštyti katalikai, kurie nesilaiko gyvenime jos mokslo, bet gyvena sau, kaip jiems patinka.

Yra dar vieni nariai, kurie priklauso tik Bažnyčios sielai. Tokiais yra visi krikštyti tikintieji nekatalikai, kurie be jų kaltės, nežinodami nepriklauso Bažnyčios kūnui, vadinasi, regimai katalikų žmonių organizacijai; arba jie yra giliausiai įsitikinę, kad jų Bažnyčia yra tikroji Kristaus Bažnyčia, ir jie pagal jos mokslą gyvena, ir, taip darydami tiki, kad jie daro, kaip

Kristus įsakė, tai toki žmonės gali būti išganyti.

Jiems vienok visuomet grėsia didesnis pavojus, nes jiems paprastai, trūksta tų malonės versnių, sakramentų ir kitų paramų, kuriomis gali naudotis katalikai. Net suklydę, nusidėję katalikai gali save išganyti, jei nors prieš mirtį susipranta pasinaudoti sakramentais.

Paklaus. Kodėl katalikams yra uždrausta dalyvauti protestantų pamaldose?

Juk — is.

Atsak. Man rodos, kad tamsta esi katalikas. Kiekvienas katalikas privalo būti žinoti ir tikėti, kad tik viena katalikų religija ir Bažnyčia yra tikra, o kitos religijos, nežinurint to kaip labai jos išpažintojai tikėtų jų teisingumu, kra netikros, yra žmonių padirbtos. Jos yra klaidingos.

Kaip gi tat dabar katalikas, kuris žino, kad tos visos religijos yra klaidingos, netikros, gali jų pamaldose dalyvauti? Nors jis jose ir tą patį Dievą garbintų, kaip savo pamaldose, bet vis tiek jis žinotų, kad žmonių sugalvotos religijos, o ne Dievo paliktosios, pamaldose yra ir svetimas klaidas savo buvimu tvirtina.

Apaštalai uždraudė dalyvauti nekatalikiškose pamaldose. Bažnyčia tą draudimą kartoja ir palaiko.

Kas katalikų tvirtintų, kad vis tiek yra, kur Dievą garbinsi, ar katalikų, ar nekatalikų pamaldose, tas lygu būtų tvirtinti, kad yra vis tiek, ar tiesą, ar klaidą išpažinsi; kad vis tiek, ar tikrą ar netikrą pinigą vartosi. Už vartojimą netikrų pinigų — kalėjimas.

Paklaus. Jei katalikų Bažnyčia yra taip didelė darbininkų šalininkė, kaip tvirtinama, tai kodėl taip daug katalikų darbininkų atsisako rašyti į "uniją?"

Darbin.

Atsak. Priklausyti "unijai" yra laisvas kiekvieno darbininko, kataliko ar nekataliko dalykas. Tai nėra nei tikėjimo, nei doros dalykas, o tik ekonominis, tai Bažnyčia neišleidžia savo įsakymo priklausyti "unijai."

Bažnyčia geras ir naudingas darbininkų draugijas užgria ir pripažįsta, kad joms priklausyti naudinga. Tai ko daugiau nuo jos reikalauti?

Galutinai, ar ne-katalikai darbininkai visi "unijai" priklauso? Jų daugybė nepriklauso.

Paklaus. Ar tokios tretininkės, kurios nepildo regulų, nelanko susirinkimų per kelius metus ir lieka išbrauktos iš vietinės kuopos, gauna atlaidus ir generalę absoliuciją ar ne? *Tretin—ė.*

Atsak. Kas be pakankamos priežasties nepildo savo organizacijos pareigas, tas neturi nei nuopelnų. Gali pateisinti tik liga, ar kokios nors svarbios pareigos kitur nuo organizacijos pareigų.

Tretininkų kuopos valdyba turi žinoti, kad ir ji be kuopos dvasios vado, ar skirtojo tretininkų tvarkytojo kunigo, negali su nariais apsieti, kaip jai patinka. Kunigas turi išspręsti, kaip su nekuriais nariais padaryti.

Paklaus. Kokias maldas kalbėti laike šv. Mišių, prieš ir po šv. Komunijos, nemokant skaityti knygos? *L. A.*

Atsak. Ne tiek reikia skubintis kokias nors maldas kalbėti, kiek stengtis savo dvasioje matyti.

Prieš Komuniją geriausia yra daryti savo mintyje aktus — tikėjimo, vilties, meilės, gailesčio, troškimo priimti Jėzų; po Komunijos — vėl tikėjimo, vilties, meilės, dėkingumo, pasižadėjimo geresnės ištikimybės Dievo tarnavime, savo pareigų ėjime, maldų atlikinėjima, gailestingumo darbuose ir t. t.

Vėliau, jei moki atmintinai kokias maldas su atlaidais, tai kalbėk jas, kad pelnytum atlaidų ir juos aukok už sielas skaitykloje. Jei nemoki maldelių vartok rožančių su uždėtais ant jo atlaidais ir tuos aukok už sielas.

Taip daryti labai pritinka ir naudinga.

Melsdamies, daug nekalbėkite, kaip pagony, nes jie tariasi būsią išklausti, jei daug kalba. Taigi, nebūkite į juos panašūs, nes jūsų Tėvas žino, ko jums reikia, pirma, nekaip jį prašote. (Mato 6, 7, 8).

PADĖKONĖ

PHILADELPHIA, Pa. — Šv. Kazimiero parapijoje kovo 24 d. įvyko Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 15 skyriaus Kortų ir Kauliukų Žaidimas. Pelnas buvo skiriamas vietinėms Šv. Kazimiero Seselėms. Parapijonys labai gražiai parodė užuojautą Seselėms savo gausiomis dovanomis ir skaitlingu atsilankymu. Seserys nuoširdžiai dėkoja visiems.

Jums dėkingos

Šv. Kazimiero Seserys.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Daugirdaitė Rožė., Worcester, Mass.	100.00
Marčiulionienė E. Mrs., Springfield, Ill.	4.00
Matulaitis W. V. Rev., St. Clair, Pa.	3.00
Nasakaitis, Chicago, Ill.	3.00
Šlyžis J., Scranton, Pa.	3.00
Nasakaitienė O., Chicago, Ill.	3.00
Sveikauskienė N., Chicago, Ill.	3.00
Warnagiris M., Maywood, Ill.	3.00
Marksienė E., So. Boston, Mass.	3.00
Žemaitis M., Phila., Pa.	3.00
Šliogeris J., Chicago, Ill.	3.00
Bukauskas C., Cicero, Ill.	3.00
Petrauskienė M., Chicago, Ill.	3.00
Tamošaitis B., Chicago, Ill.	3.00
Sabienė Mrs., Utica, N. Y.	2.00
Surnkūnas M., Bulpitt, Ill.	2.00
Artišauskienė K., Chicago, Ill.	2.00
Jurgaitienė Ona, Chicago, Ill.	1.00
Jeselskienė Ona, Chicago, Ill.	1.00
Rimkus K., Chicago, Ill.	1.00
Lasauskienė Ona, Chicago, Ill.	1.00
Lasauskas J., Chicago, Ill.	1.00
Stackienė J., Chicago, Ill.	1.00
Darša Petras, Chicago, Ill.	1.00
Tarskis E., Chicago, Ill.	1.00
Tarskis R., Chicago, Ill.	1.00
Kalnaitienė Mrs., Chicago, Ill.	1.00
Ogentas B., Chicago, Ill.	1.00
Ogentas P., Chicago, Ill.	1.00
Ogentienė E., Chicago, Ill.	1.00
Ogentaitė E., Chicago, Ill.	1.00
Gedvilienė E., Chicago, Ill.	1.00
Gedvilas J., Chicago, Ill.	1.00
Tripinskienė J., Chicago, Ill.	1.00
Katauskas A., Chicago, Ill.	1.00
Šalna Vlad., Chicago, Ill.	1.00
Maldžius Pet., Chicago, Ill.	1.00
Tripauskienė Mrs., Chicago, Ill.	1.00
Samušis J., Moline, Ill.	1.00
Benaitienė E., Chicago, Ill.	1.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

— Šventasis Tėvas Pijus XI turės pamaldas Šv. Petro bazilikoje balandžio mėn. 7 d. Melsis, kad Visagalis Dievas suteiktų pasauliui pastovią taiką ir ramybę.

Pasibaigus pamaldoms, Kristaus Kančios relikvijos bus išstatytos tikinčiųjų adoracijai.

Pamalduose dalyvaus keliolika kardinolų, daug arkivyskupų ir vyskupų. Numatoma, kad bus per 25.000 tikinčiųjų.

— Šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė Westminsterio arkivyskupiui, Anglijoje, arkivyskupą A. Hinsley į vietą mirusio kardinolo Bourne.

— Jo Eksc. vyskupo elekto W. R. Griffin konsekracija įvyks gegužės m. 1 d. Švč. Vardo katedroje, Chicago, Ill. Jo Emin. Kardinolas Mundelein bus konsekratorium.

— „Tik Bažnyčia tegali karą sulaikyti. Politikai, diplomatai, bei socialistai to nesugeba padaryti. Tik viena Bažnyčia gali. Tačiau, Bažnyčia turi karą sustabdyti. Te visi katalikai, protestantai, žydai prašo Šventojo Tėvo, kad Dievo prašytų taikos, ir vėstų mumis prie Dievo Taikos, ir kad visi žmonės būtų paliausoti nuo karo rykštės.“ Tai tokiu būdu išsireiškia protestantas ministeris, Center bažnyčios klebonas, Dr. Jonas M. Phillips, Hartford, Conn. „Bostono Transcript“ laikraštyje. Mes gi katalikai dar daugiau turime maldauti Dievo, ypač mūsų maža lietuvių tauta, kad Dievas teiktų prašalinti karo baisenybes.

— Melbourne, Australijoje, buvo pastatytas 80 pėdų aukščio marmorinis kryžius, „Dievo garbei ir Australijos sūnų atminčiai“, ant Macedon kalno. Kryžiaus pastatymo bei pirkimo lėšas padengė amerikietis, Virginijos valstybės pilietis, W. Cameron, kuris daug pinigų padarė augindamas tabaką Australijoje.

— Paulistų spauda, New Yorke, nuo sausio 1 d. iki šiam laikui išplatino per 400, 000 pamfletų tikėjimo praplatinimui bei pažinimui.

— Pranešiama, kad misijonierius Cirionas Bravo, dominikonas, buvęs kinų plėšikų rarkose jau nuo sausio mėn. buvo paliausotas.

— Aštuonias dešimtis penkių metų amžiaus inodukas Albertas Whetsel, Lima, Ohio, tapo priimtas į katalikų tikėjimą. Jo draugas, Jokubas Fegan, jam pasakė, jog nesąs ant gero kelio, tadgi senis susiprato ir pradėjo imti katekizacijos pamokas. Kun.

C. Wellacker teikė jam Krikšto Sakramenta.

— Laikraštis „Katalikų Pasaulis“, New Yorke, šventė savo 70 metų gyvavimo sukaktuves. Jis buvo įsteigtas 1865 m. kunigo Izaoko Hecker, Paulistų kongregacijos steigėjo. Šiandien šis laikraštis redaguoja ižymus, veikia visiems žinomas, kunigas Jokubas M. Gillis, C.S.P. Laikraštis „Katalikų Pasaulis“ yra skaitomas kaip įvertinamiausias mėnesinis katalikiškas literatūrinis žurnalas Amerikos katalikų spaudos dirvoje.

AMERIKOJE

BOSTON, Mass. — Marianapolio Kolegijos studentai atvaidinę veikala „Prakeikimas.“ Cambridge, Mass., po pietų, gi vakare išvyko į Bostoną ir Šv. Petro parapijos salėje bostoniečiams atvaidino. Vietinė Marijonų Kolegijos Rėmėjų kuopa gražiai studentus priėmė. So. Bostono rėmėjai viusomet gausiai remia kolegijos reikalus.

Vakara atidarė vietinis klebonas, kun. P. Virmauskas. Vakaro vedėju buvo kun. J. Vaškevičius, M.I.C.

CAMBRIDGE, Mass. — Kovo 17 d., Marianapolio Kolegijos dramos skyrius, vadovaujant mokytojų J. Pilipanskui, Nekalto Prasidėjimo lietuvių parapijoje, gražiai išpildė veikala „Prakeikimas.“

Veikalas prasidėjo 3 valanda poniet. Pirm pradėdant veikala kun. J. Vaškevičius, Marianapolio Kolegijos mokytojas, išaiškino veikalo turinį. Leonardas Šimutis Jr., gražiai paskambino pijanu. Tarp kitų, kalbėjo ir vietinis klebonas.

Veikalui pasibaigus, kun. J. Vaškevičius kolegijos vardu padėjo atsilankusiemis ir ragino pirkti nardavinėjimas „plytas“ — bilietukus, kurių pelnas bus skiriamas ramos dormitorijos statymui Marianapolio Kolegijos nuosavybėje.

Visa kam užsibaigus, vietinės šeimininės navaišino studentus užkandžiu.

ELIZABETH, N. J. — Vasario 16 d. proga. Lietuvos Valstybės prezidento aktu nagerbtas kompozitorius Juozas Žilevičius. Suteikta Gedimino ordenas III-io laipsnio.

NEWARK, N. J. — Švenčiausios Trejybės lietuvių parapijoje kovo 31 d. prasidėjo misijos vedamos Tėvo Alfonso, Pasijonisto. Pirmą savaitę buvo skirta moterims. Nuo balandžio 7 d. iki 14 d. skirta vyrams. Tėvui Alfonsui padėjo vesti misijas Tėvas Gabrielius.

BROOKLYN, N. Y. Apreiškimo parapija. — Balandžio 7 d. Šv. Pan. Apreiškimo parapijos salėje, įvyks milžiniškas susirinkimas visų Brooklyno lietuvių išnešti protestus prieš Meksikos ir Rusijos katalikų persekiojimus. Ši masinė susirinkimą šaukia Apreiškimo parapijos Šv. Vardo draugija. Programa bus labai įdomi, nes bus garsių lietuvių ir anglų kalbėtojų.

BROOKLYN, N. Y. Šv. Jurgio parapija. — Kovo 17 d. Brooklyno muziejaus vedamoje sekmadieninėje programoje, dalyvavo Šv. Jurgio parapijos choras, vadovaujamas muz. J. Brundzos. Choras gražiai savo dalį programos išpildė. Padainuota choro ir solistų.

BROOKLYN, N. Y. Karalienės Angelų parapija. — Kovo 17 d. įvyko choro bendra šv. Komunija, kurią priėmė veik 75 nariai "in corpore." Po šv. Mišių įvyko skanūs pusryčiai. Gražų kalbų pasakytą, gražiai visu pasidžiaugta.

MASPEETH, N. Y. — Kovo 18 d. Maspeetho parapijos choras surengė vakarą savo dvasios vadui, kun. Juozui Aleksiūnui vardadienio proga. Dalyvavo beveik visos parapijos draugijos.

Suteikta įvairiausių pasveikinimų nuo draugijų bei asmenų. Visi įteikė gražias dovanas.

CLEVELAND, Ohio. — Balandžio 14 d., popiet ir vakare, bus suvaidintas tikiškas gražus veikalas su geismėmis šv. Jurgio parapijos auditorijoje, parapijos naudai.

DAYTON, Ohio. — Kovo 2 d. Rikė-Kumbler krautuvė buvo atidaryta Lietuvos - Estijos dirbinių paroda.

Iš lietuvių komiteto buvo kleb. kun. S. Bistros, Pr. Gudelis, L. Rožauskas ir Moekevičius.

Atidarant parodą kalbėjo Ohio valstybės sekretorius George Meyers. Po to kalbėjo miesto majoras Charles J. Brennan. Taip pat kalbėjo Daytono komercinės tarnybos direktorius Wayne G. Lee, meno instituto direktorius Seigfried Weng ir Lietuvos-Estijos komercinis įgaliotinis Louis Bonyhard.

Lietuvaitės Ona Zupkiūtė ir Juzytė Ražauskaitė žmonėmis aiškino Lietuvos dirbinius.

DURYEA, Pa. — Kovo 12 d. šv. Juozapo parapijos salėje susirinko parapijos jaunimas ir suorganizavo "Lietuvių Jaunimo Klubą," kurio tikslas bus palaikyti lietuvių ir katalikų tautą.

Pralotas J. V. Miliauskas pasakė gražią pamokinančią kalbą.

MAHONNY CITY, Pa. — Kovo 17 d. buvo atvykęs J. E. Vyskupas T. Matulionis. Jo Ekscelencija laikė pontifikales šv.

Mišias. Jam asistavo kun. McManus iš vietinės airių parapijos ir kun. Petras Laumakis. Žmonių buvo kupina bažnyčia.

Pasakyta labai įspūdingas pamokslas Jo Ekscelencijos.

Po pietų mokyklos vaikučiai gražiai prirengtoje programoje pasveikino J. E. Vyskupą T. Matulionį gražiomis dainomis ir kalbomis.

Po to sekė J. E. Vyskupo kalba.

— Šv. Juozapo dienos iškilnės buvo gražiai paminėtos. Žmonės skaitlingai lankėsi bažnyčioje. Buvo atvykę svečių kunigų.

— Parapijos choristų prirengtas teatras "Cingų Lingų" gražiai pasisekė. Parapijai pelno davė \$218.00.

SCRANTON, Pa. — Šv. Juozapo parapijos mokyklos mokiniai, vien tik berniukai ir tik lietuvių kalba, kovo 3 d. suruošė labai įdomią programą parapijos svetainėje. Parengimas gerai pavyko. Žmonių prisirinko pilna svetainė, ir visi negalėjo atsigerėti programos gražumu bei įvairumu. Pelno padaryta mokyklos reikalams virš \$200.00.

— Kovo 4 d. Šv. Kazimiero šventėje, 8 val. ryto, gerb. klebonas, kun. J. Kuras atlaikė iškilmingas šv. Mišias prie šio šventojo globėjo altoriaus kurs buvo visas iliuminuotas žvakių bei elektros šviesomis ir gražiomis gyvomis gėlėmis papuoštas. Mišioms tarnautojai buvo apmokyti baltais drabužiais, kurie priminė Šv. Kazimiero, skaitaus jaunikačio nekaltybę. Mišių metu giedojo mokyklos mokinių choras gražiais ir gerai išlavintais balsais, ypač atsižymėjo giedodami Šv. Kazimiero himną. Po Mišių suteiktas Švč. Sakramentu palaiminimas. Šv. Kazimiero šventėje pamokų nebuvo — už tai mokiniai-ės buvo dėkingi klebonui ir Sesutėms mokytojoms.

— Kovo 19 d., šv. Juozapo, parapijos globėjo šventėje įvyko metiniai atlaidai, kuriuose dalyvavo 13 svetimų kunigų. Žmonės gausiai naudojo Dievo malonėmis eidami prie Šv. Sakramentu ir dalyvaujanti viešose pamaldose. Abiejus mišparus giedojo didžiulis choras ir Šv. Juozapo šventėje sumą jaunųjų choras vadovaujant muz. prof. varg. B. Nekrašui. Chorai gerai išlavinti ir savo gražiais giedojimais daro gilaus įspūdžio pamaldų dalyviams.

— Šv. Juozapo parapijos mokyklos aukštesniųjų skyrių mokiniai, šiemet kovo 15 d. paskutiniuose žaidimuose, laimėjo Šv. Jėzus Vardo basketbolininkų Scrantono lygos ketvirtos rangos paskirstymo čempionatą.

— Palmių sekmadienį, šv. Juozapo parapiją aplankys J. E. Vysk. T. Matulionis. Visa parapija energingai ruošiasi tinkamai sutikti savo mylimą Ganytoją.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija. — Kovo 17 d. northsaidiečiai pagerbė savo myliną kleboną kun. Juozapą Svirską jo vardo dienos proga. Žmonių prisirinko daug ir visi sveikino. Svečiavosi ir didž. gerb. pralotas M. Krušas.

Po vakarienės prasidėjo programa. Chora vedė varg. N. Kulys.

Vakaro vedėjas buvo V. Rėkus.

— Parapijos choras smarkiai rengiasi prie Šventojo Koncerto, kuris įvyks Verbu sekmadienį.

CHICAGO, Ill. — Liet. Vyčių "Dainos" choras smarkiai rengiasi prie naujos operetės "Laivyno Laivas," kurią iš anglų kalbos išvertė pats choro mokytojas muzikas J. Sauris. Operetė bus vaidinama balandžio 28 d., Lietuvių auditorijoje.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Kovo 24 d. parapijos salėje parapijonų buvo surengta vakarienė pagerbimui savo klebono kun. Juozo Mačiulionio ir visus parapijos Juozus.

Vakaras buvo atidarytas kun. A. Jeskevičiaus.

Muzikalinę programos dalį išpildė parapijos choras, vedamas varg. J. Brazaičio. Pasakyta gražių prakalbėlių; suteikta klebonui gražių dovanų.

Vakaro vedėju buvo p. Ign. Sakalas. Parapijai liko gražaus pelno.

LIETUVOJE

— Keturi vokiecininkai, kurie nužudė policininką Jesutį nuteisti mirti. Tačiau tikimasi kad jie visi susilauks iš Lietuvos prezidento A. Smetonos pasigailėjimo — mirties bausmė bus pakeista kalėjimu.

85 kiti dalyviai vokiecininkai pasodinti kalėjimui, gi 35 išteisinti.

— Karo Teismo Jesučio žudikams mirties nuosprendis sukėlė daug triukšmo Vokietijoje. Berlyne per 25,000 vokiečių sukėlė didelį protestą prieš šį nuosprendį. Tūkstantinės minios sustojo prie Lietuvos konsulato namus Berlyne ir iškėlė demonstracijas. Policija buvo priversta minias numalšinti.

Per visą Vokietiją didžiausios minios kelia protestus, demonstruoja; įvairūs kalbėtojai per radio ir garsiakalbius kelia savo protestus aikštėn. Tilžiūje dešimtis tūkstantinė minia gresė Lietuvos konsulatą. Buvo policijos numalšinta.

Lietuvos valdžia įsižiūrėdama į šias demonstracijas nemiegojo. Lietuvos vyriausybės įsakymu, Klaipėdos krašte visu Vokietijos pasieniu padvigubinta sargyba. Be to, padidintos policijos pajėgos, kad apsi-

draudus galimų sumišimų. Nacių sankalbininkų nubaudimas išjudino visus Klaipėdos vokiečius.

Karo vadovybė Klaipėdos krašte suspendavo policininkams urlopus, ir esančius urlopuose pašaukė tarnybon. Iš Klaipėdos policijos pareikalauta naujos priesaikos Lietuvos konstitucijai. Seniau policija buvo prisiekus Klaipėdos statutamams.

Klaipėdoje uždrausti visi mitingai ir įsakyta vidunakėiu uždaryti restoranus.

— Į Lietuvą iš Rygos atvyko Amerikos žurnalistas p. Knickerbokeris vadinas "reporterių karalium." Lietuvoje pasiūlo kiek laiko.

— Klaipėdos krašte, be ten gimusių ir augusių vokiečių gyvena dar ir 2,857 Vokietijos gyventojai, kurie turi ten savo darbą ir savo duoną. Tarp jų yra ir 954 optantai, kurie jau netrukus gaus kraustytis į Vokietiją, todėl, kad jie pirm keturių metų yra savo valia prie Vokietijos prisirašę. Vokietijos piliečiai dabar Klaipėdos krašte pragyvena visokiais būdais. Iš tų 2,857 vokiečių, yra 306 amatininkų, 16 kunigų, 21 inžinierius, 20 mokytojų, 4 urėdininkai ir 130 kitų tarnautojų. Lakusieji yra šeimynariai ir be jokio užsiėmimo.

— Pereitais metais Lietuvoje traukiniai suvažinėjo mirtinai 28 žmones ir sužeidė 39. Aukos ir nelaimės buvo daugiausios dėl pačių žmonių kaltės, dėl traukinių nesisaugojimo arba noro nusižudyti. Už įvairius nusižengimus geležinkelių policija surašė 1,392 protokolus.

— Vytauto Didž. komiteto 1934 m. kasos apyvarta buvo 4401.627 lt. 28c. 1934 m. komitetas išleido: Muziejaus statybai 341.725 lt. 96c., kitoms išlaidoms 24.764 lt. 42c. Neskaitant nuosimėčius už pinigų laikymą bankuose, kasoje liko 35,136 lt. 90c.

— 1938 m. projektuojamai dainų šventei jau dabar energingai ruošiamasi. Iki šiol yra įsiregistravę dainų šventei 263 chorai ir per 11,000 dainininkų.

— Generalinė darbininkų atstovybė iškėlė sumanymą kovai su nedarbu Lietuvoje įvesti 40 darbo valandų į savaitę.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c kraštos ženklelį atsakymui.